

רון בן-ישי: "דן סממה יושב על

זנבי כמו טיל בליסטי ביניבשתי!"

ישיבות-בוקר נושאים הכרוכים בסודות ביטחוניים, וכעבור שעות רבות בטל-פרינטר ציטטה של יונייטד פרס מתוך הדעה שהועברה בבוקר מסוכנות הידיעות הצרפתית.

בכלל, דברים מוזרים מתרחשים במחלקת-החדשות. בכל פעם שהיתה מתיחות כלשהי בצפון, היה סממה מתקשר אתי ומציף אותי בשאלות. לעיתים היה מבשר

שמחרש משהו בצפון, מצללים אלי שני עיתונאים לשאול מה קורה. האחד הוא דן סממה, ואיני מוכן לנקוב בשמו של השני.

ראשייהדסקים אמרו כאן לבני-ישי: "אסור לך לומר דברים כאלה!" ואני אמרתי לרון בן-ישי: "רון, הרי אתה רצית לעבוד לפני כמה חודשים בשביל סוכנות זרה, וטוביה סער וראש אמ"ן לא הירשו לך."

כאן פנה רודו ("דויד") גילבוץ לבן

אחד העימותים החריפים ביותר, שהתנהלו איפעם במחלקת-החדשות של הטל-וויזיה, מתנהלים בימים אלה בין הכתב הצבאי וראש השולחן לביטחון, רון בן-ישי, ובין כתב-המיטרה וראש השולחן לביטחון-פנים דן סממה.

גירסתו של סממה: ביום הרביעי שעבר פנה אלי רון בן-ישי וביקש ממני, בתוקף היותי ממלא מקומו הקבוע, למלא את מקומו ככתב

בן-ישי לא להתנצל!

ישי, ואמר: "רון, אם יש לך הוכחות רציניות — מדוע לא פנית למנהל הטל-וויזיה?"

רון השיב: "פניתי לפני כמה חודשים לטוביה סער — והוא לא עשה דבר."

אמרתי לבן ישי: "אתה מסורף." ורון השיב לי: "אתה יכול להפני אותי על הוצאת-דיבה, אבל כך אני חושב ומאמין, ואז הוא קם ויצא מן החדר."

כאן העיר טוביה סער: "אני לא זוכר שרון אמר לי דבר כזה לפני כמה חודשים — אבל לא רציתי לומר זאת, כדי שלא יהיה ויכוח, והוא הוסיף: "אני סומך על דן סממה, ומבחינתי אתה ממלא מקום של הכתב הצבאי." כאן התערב משה שזונסקי, ואמר לטוביה סער: "אם כך, אני מציע שתחייב את רון לעדכן את דן סממה בענייני ביטחון." כאן העיר טוביה סער: "אבל מה אני יכול לעשות אם רון חושד בך? אני לא גננת!"

ביום החמישי, פנה אלי אהוד יערי, כאיש הוועד, ואמר לי שדיבר עם רון בן-ישי, והעלה את עניין החשדות שאני מעביר סודות ביטחוניים. הוא ציין שאלה הן האשמות חריפות. יערי אמר לי כי הציע לרון לעשות פשרה בינינו. תשובתו של בן-ישי היתה: "אם סממה יעשה רעש גדול, אז אני אביא הוכחות ואגרום לו איינעמויות גדולות..."

עד כאן גירסת סממה. גירסתו של רון בן-ישי שונה בהיבטים רבים.

אימר בן-ישי:

דן סממה פנה אלי כמה פעמים וביקש להחליפני כאשר אתה בחופשה. אמרתי לו שאני מעדיף מבחינה מיקצועית שאבי יחליף אותי. הסיבה: סממה אינו מבין בענייני-צבא. לבסוף נעתרתי להפצי רותיו. אלא שביום השישי בבוקר נאלצתי לבטל את חופשתי, לרגל פטירת חמי, וכאשר שר הוא התקשר עם מיכה לימור במהלך ישיבת-הבוקר, הייתי נרגש, וגם כאשר לקחתי את הטלפון, אמרתי לסממה: "אני נרגש ונסער, ותסלח לי על הסיגנון שהתבטאתי בו."

מה שהתרחש בישיבת ראשייהדסקים ביום השני היה כבר סיפור אחר. סממה ביקש ממני להתנצל. אבל מאחר שאני רואה את הדברים אחרת, אמרתי לו: "אוי מר לך בגלוי, דן, אני חושד בך, ואילו הייתי יכול — הייתי מוכיח את זה." ובעניין סוכנות הידיעות הצרפתית, יש לי הוכחות סולידיות. פעמיים העליתי ב-

סממה להתנצל!

צבאי החל ביום השישי, מאחר והוא אמור לצאת לחופשה.

ביום השישי בבוקר התקשרתי עם מיכה לימור, עורך השבוע — יומן אירועים, והודעתי לו כי אני ממלא את שתי הפונקציות, כתב צבאי ומיטרה.

כאשר התקשרתי, לא ידעתי שבן-ישי נמצא ליד לימור. בן-ישי חשב שאני שואל בטלפון: "מה המצב בגבול הצפוני?" ואמר: "אני לא מוכן להגיד לו מה המצב. אם אומר לו, אז בעוד חמש דקות אמצא את תיאור המצב בטלפרינטרים של סוכנות הידיעות הצרפתית. סממה לא מחליף אותי!"

אז מיכה לימור אמר לי: "תראה, רון נמצא כאן." לימור דיווח לי את דבריו של בן-ישי. אחרי זה לקח בן-ישי את הטלפון, ואמר לי: "תראה סממה, חמי נפטר. אני לא יוצא לחופשה, ואתה אינך מחליף אותי."

סילפנתי מיד אחרי זה אל מנהל-הטל-וויזיה, טוביה סער, ואמרתי לו שאני רואה בחומרה את דבריו של בן-ישי, ובמיקרה ואמת הדבר, הרי שעליו לסטר אותי מהעבודה, אם יוכח שעברתי על סודות הביטחון והמדינה. אבל אני תובע הכחשה, התנצלות ו/או הוכחות. סער הבי טיח בירור.

ביום השני בבוקר העליתי את העניין בישיבת ראשייהדסקים, ורון בן-ישי אמר לי: "אם אתה מעמיד אותי בפינה, אז אני אומר לך כאן ובגלוי, שאני חושד בך שאתה עובד בשביל סוכנות הידיעות הצרפתית."

אמרתי לבן-ישי: "רון, אתה מסורף! אני רוצה לראות את הוכחות שלך!" רון בן-ישי אמר מיד: "אגיד לך למה אני חושד: (א) פעמיים אמרתי בישיבת-בוקר דברים ביטחוניים מסוגים, וכעבור חמש דקות קראתי אותם בטל-פרינטר של סוכנות הידיעות הצרפתית. מאז הפסקתי לומר דברים סודיים בישיבת-הבוקר."

אמרתי למשתתפים: "מה לי ולזה?" והיה מישחו שאמר: "אולי תחשד בא מפני סממה מדבר צרפתי. אז אמרתי שגם עמוס ארבל יודע צרפתי." בן-ישי המשיך בטיעונו: (ב) כל פעם

● לאנשי צוות בחצי היום של קול ישראל, שבמהלך תיכונן שיגרת למת דורת בחצי היום, שנועדה להיות משודרת בצהרי היום הראשון שעבר, קלטו את המתרחש בהרהיבית — ושיגרו לשם מיד צוות דיווח מוגבר. בין הווחים היו שדרי הטלוויזיה עורך בן-עמי (השבוע — יומן אירועים), המשמש גם כקריין וככתב רדיו, אהוד קלאוזנר, ויוסי קורן, שתיאם ביניהם. כאשר הצוות המוגבר הגיע להרהיבית, החלו אנשי לסקר את ההרמה שהתחוללה בעזרת פירווימדיע שהצליחו לאסוף בשטח. כשר החליט אנשייהמיטרה לנסות למנוע את פירי טום שמו של המטורף-הלאומן, קלט עורך בן-עמי את שמו, בהיגוי לא-נכון, אצל מסך-להמיטרה — והעביר את השם "אליס גולדמן" במערכת-הקשר של הרדיו, לא איתרו שם זה במחשב של מיטרה-הפנים. כמה דקות מאוחר יותר הם איתרו בשטח הרהיבית את שמו האייתי, אכן גורמן — ובעבודת-בדיקה קפדנית איתרו את כל מעללי האישה בטרם יצא להצית אש ומתיחות. היתה זו אשתו של יוסי קורן שאיתרה עבורם את בית-המלון הוול בבית-הכרם שבו התגורר הקנאי, טרם יציאתו להרהיבית.

צל"ש

שערוריה דיווחית

● לכתב-החדשות, בני לים, שהביא חלק מהדיווח הטלוויזיוני על ההרמה בהרהיבית. בצד דיווחו הענייני של רמי וייץ הכתב האחר שדיווח על המתרחש, — הפך לים את דיווחו לתשדיר-שירות של גוש אמנים ואנשי "כך". הוא דיווח בכתבתו על "שבאב ערבי" ו"טיפול מישרתי הולם" — תוך טישטוש מרבית העובדות. הסיקור של לים על המתרחש גם בהרהיבית גבל בשערוריה דיווחית. גם היערכות מחלקת-החדשות של הטלוויזיה לסיקור האירועים בהרהיבית גבלה בזיל-זול, והיתה בבחינת אי-ניצול מחלט של המדיום הטלוויזיוני לסיקור אירועים כאלה.

מאחרי הקלעים

מבט ללוויין

כמה מותיקי מחלקת-החדשות של הטל-וויזיה התחילו בשבועות האחרונים לקרוא למתודות מבט לחשוות בשם "מבט ללוויין". הסיבה: הכמות המאסיבית של קטעי-פילם המובאים מלוויין-השידור על דראמות שהתרחשו בארץ. בין קטעי-הפילם ששודרו מהלוויין ניתן לציין את הפשיטה של צה"ל על חצר-אדר בפינת-חתרסיה, ואת שני אנשי גוש אמנים היריים בצעדים בגדה המערבית. לקטעים אלה הצטרף השבוע קטע היריות בהרהיבית, שבו נראה אלן גודמן יורה במוסלמים שבאו להתפלל שם. לדעתם של ותיקי מחלקת-החדשות, מעיד העי מוש בקטעי-דיווח טלוויזיוניים כאלה על ירדתה של המחלקה, שבעבר, בימי דן שידון, נחשבה כחות ממחלקת-הטלוויזיה יה הסובות בעולם.

סער נגד רפיק

בישיבות ראשייהדסקים של מחלקת החדשות בטלוויזיה הביא מנהל הטלוויזיה, טוביה סער, המתפקד עדיין גם כמנהל מחלקת-החדשות, ביקורת נוקבת על כתבתו של רפיק חלבי על הדרוים ברמת-הגולן, על סירובם לקבל את תעודת-הזיהוי הישראלית ועל המצור הצה"לי שנעדר על הרמה. סער ציין שלא ראה בעצמו את הכתבה, ואת ההערה על כתבתו של חלבי קיבל ממנכ"ל רשות השידור, יוסף לפיד. סער אמר שהיה אסור לתת לרפיק חלבי, שהוא דרווי, להביא אתה שנושאה דרוי זים. טענת סער, אין חלבי יכול להיות אונייטיבי בנושא זה. דברים אלה גרמו לשערוריה, וראש השולחן לענייני המרחב, אהוד יערי, שרתח מכעס, תקף את עמדתו של סער, ואף העיר, שלפי אותו אמת-מדה, אסור לכתבים יהודיים לדווח על יהודים, מאחר והאובייקטיביות שלהם מוטלת בספק.

לי משהו בנוסח: לפי הידיעות שבידי, הולכת להיות פשיטה של צה"ל. כאשר הבחנתי בשיטתיות של פניותיו, הגעתי למסקנות ברורות, שסממה אינו שואל את שאלותיו ומעביר את הודעותיו מתוך סקרנות אישית. הדבר שהעלה עוד יותר את חשדי, וגרם לי לבדוק יותר, אירע שבוע שעבר. הוא אמר לי באחד הימים: "מקורותי אמרו לי שהלילה יש פשיטה של צה"ל." מה זה "מקורות"? מי זה — ברל כצנלסון? ובכלל, מה זה עניינו. הוא הרי אינו כתב צבאי!

ובעניין שירבוב שמו של עמוס ארבל כדובר צרפתי, זה הרי לא-רלוונטי, היות וארבל מעודו לא שאל אותי שאלות בענייני צבא וביטחון, פניו שדן סממה יושב על זנבי כמו טיל בליסטי ביניבשתי.

גם הסיפור כאילו רציתי לעבוד בסוכן נותי-ידיעות זרה מעוות מיסודו. תחנת טלוויזיה אמריקאית, הפועלת בארצות-הברית מחוף-אל-חוף, ביקשה ממני שאעבוד כיועץ-מראוויין און-קמרה. אמרתי להם: "אני לא יכול לומר כן או לא — לפני שאקבל אישור." הלכתי לטוביה סער ושאלתי אם הוא מרשה לי, וטוביה אמר "לא". פניתי במקביל לביטחון-שדה, הם אמרו שזה נוגד את ההאמנה שלי ככתב צבאי. לא ברור לי מדוע שירבב סממה כאן את ראש-אמ"ן. אלא אם כן חשב שהברר מעיד על "בקיאותו הצבאית".

כל הסיפור הזה הוא פועל יוצא מכך שטוביה סער ניסה לכפות עלי את סממה כמחליף, ואני אמרתי לטוביה שיש לי חשש שמעבר לרצון הנלהב של סממה להיות כתב צבאי יש לו עוד שיקול.

לסיכום: מה כל העניין הזה? יש לי חשדות. חומר דולף החוצה מחדר-החדשות. מה אהוד יערי רוצה כאיש-יעד? שאתנצל. שאומר שאין לי חשדות. הטל-וויזיה חייבת לבדוק כיצד החומר יוצא החוצה.

שיהיה ברור דבר אחד. לא אני פתחתי במילחמה הזאת. אני לא האשמתי את סממה. הוא גרר אותי אל הוויכוח הזה. גם אין לי כל עניין להביא רוח רעה למחלקה. אני מקווה שעומות מלאכותי זה, שכפה עלי סממה, לא ימנעו מעברי דעה של מחלקת-החדשות. דיווחיה, ואמיי גות דיווחיה, הם העיקר.